A° 1843. N°. [illegible]

ARNHEMSCHE COURANT

(De prijs dezer Courant, die geregeld *vijfmaal* 's weeks wordt uitgegeven, en wel op *Zondag*, *Dingsdag*, *Woensdag*, *Donderdag* en *Zaturdag*, is f 5 in de drie maanden.)

DINGSDAG 19 DECEMBER.

(De prijs der Advertentiën is, van een tot vijf regels f 1.00, en voor elken regel daarboven 20 centen, behalve 35 centen zegelregt, voor elke plaatsing.)

De dood van den graaf VAN NASSAU.

Sic transit gloria mundi. De vorst, eens in het bezit der grootste populariteit, in welke zich missehien immer een gekroond hoofd verheugde, is onverwachts overleden, en ter naauwernood wekt zijn dood bij ieder, die niet tot de persoonlijk door hem beweldadigden behoort, eenig ander gevoel dan dat eener oogenblikkelijke nieuwsgierigheid. Wat is er geworden van die hooge achting, die, zoo het eenmaal scheen, onbegrensde liefde, welke de onderdanen met hunnen koning verbond? Waar is de geestdrift, welke meer dan eens zijne woorden wekten? Van dat alles is niets overig en weinig heeft er aan ontbroken of verachting, haat en smaad zou een leven, rijk in lotverwisselingen, bekroond hebben.

In het eene geval was men even overdreven als in het ander. Aan den overledenen koning veel zaakkennis, rustelooze werkzaamheid, zucht voor de welvaart des lands te ontzeggen, zoude onbillijk zijn. Hoe weinig hebben die hoedanigheden gebaat? Ondanks deze werd een der schoonste koningrijken van Europa vaneengescheurd en zien wij ons in eenen staat van ellende gedompeld, in welken wij overal heen vruchteloos naar redding rondzoeken.

WILLEM I had zich tot de spil gemaakt, om welke alles draaide. Zijn eigen persoon moest in alles bovendrijven. Zijne ambtenaren werden zijne klerken; het koningschap trad in de armzaligste beuzelingen, gelijk in de gewigtigste aangelegenheden tusschen beide. Met zulk eenen geest bezield, kon hij het wezen eener constitutionele regering niet vatten. Hij zag in de vertegenwoordiging eenen hinderpaal voor de plannen, welke hij noodzakelijk achtte; zij was hem een vijfde rad aan den wagen; haren invloed trachtte hij dus door allerlei middelen te verminderen, en waar hij haar niet durfde voorbijgaan, wist hij hare werking te verlammen door de enkele personen te winnen: eene kunst op welke hij zich uitnemend verstond.

De materiële welvaart des volks door alle mogelijke, juist niet altijd gelukkig gekozene, middelen, te bevorderen, scheen hem het hoofddoel van zijn bestaan; hij begreep niet, dat de mensch van brood alleen niet leven kan. Aan het voldoen hunner zedelijke behoeften dacht hij niet, en dit heeft hem eerst de grootste helft van zijn koningrijk, later zijne kroon gekost.

Wat NAPOLEON van de BOURBONS zeide, dat zij niets geleerd en niets vergeten hadden, kan niet van WILLEM I gezegd worden. Veel had hij geleerd, veel vergeten. Doch een volkomen inzigt, een juist begrip van zijnen tijd ontbrak hem. Dit deed hem België verliezen: een verlies, hetwelk hem levendig griefde en tot het noodlottig volhardingsstelsel leidde; een stelsel, waarbij hij meer zijne eigene magt dan den wensch of het voordeel van Noord-Nederland in het oog hield.

Het ontbrak den vorigen koning aan dat beleid, aan die grootheid en kracht van geest, welke de hoofdbeginselen, waar het op aankomt, doen inzien, de daartoe noodige maatregelen ten behoorlijker tijde doen nemen en weten te volbrengen. Ter ongelegener ure werden door hem dikwijls maatregelen van [illegible] genomen; met hardnekkigheid werden deze, tegen alle [illegible] aan, voortgezet, en, wanneer eindelijk de tegenstand levendig scheen te zullen worden, zonder waardigheid ingetrokken, meestal wanneer het te laat was. Niets heeft meer medegewerkt tot ondermijning van den eerbied voor het bestuur dan die vereeniging van hardnekkigheid en zwakheid tevens.

Na 1830 kende WILLEM I slechts één doel, waaraan alles werd opgeofferd, — de terugverkrijging van België. De hand, die te zwak geweest was om het te behouden, dacht zich krachtig genoeg om het te herwinnen. Dwaas droombeeld! Alle middelen schenen daartoe geoorloofd. Daaraan werden wij opgeofferd.

Het gevolg dier valsche staatkunde heeft er het gebrekkige van bewezen. De koning verloor zijne populariteit; zij werd onmogelijk, en bragt aan de schim, welke hij zoo lang had nagejaagd, zijne kroon ten offer.

Grootsch was de rol, tot welke WILLEM I geroepen werd. Hoe jammerlijk, te moeten zeggen, dat zij geheel mislukt is.

Niets was ongelukkiger voor WILLEM I, dan met menschen te doen gehad te hebben, weeker dan was; menschen, in bekwaamheden, werkzaamheid en ijver verre beneden hem. Hadden zijne ministers hunne roeping begrepen, zelfstandigheid getoond; had vooral geene partijdige, slaafsche vertegenwoordiging hare verpligtingen miskend, — de koning zou zijne partij gekozen hebben, en hoedanigheden, welke nu tot ongeluk van het land gestrekt hebben, zouden het tot nut hebben kunnen wezen.

Aan die staatslieden, die vertegenwoordigers, meer dan aan den nu overledenen vorst, zijn onze ongelukken te wijten. Eens zal de geschiedenis streng gerigt over hen houden. Maar nog strenger gerigt wacht hen, welke door hun voorbeeld hebben kunnen leeren en desniettegenstaande op den weg hunner voorgangers blijven voortwandelen, even zwak als zij noch weten te spreken noch weten te handelen, gelijk en waar het betaamt.

Buitenlandsche berigten.

TURKIJE.

Volgens berigten uit Konstantinopel, van den 22sten november, hebben in Albanië ernstige onlusten plaats gehad. *Namik*-pacha is door de Albanezen verslagen en het gezag der Porte wordt nergens in de provincie meer erkend. De Porte heeft onder *Omer* een observatie-korps verzameld, dat naar de grenzen van Thessalië zal worden gezonden.

ITALIE.

Rome, *30 nov.* Bij de overzending van twee zeer schoone, voor den paus uit Egyptisch graniet gehouwene zuilen, liet *Mehemed-Ali* wenschen, dat hij tot den wederopbouw en de versiering van de afgebrande Basilika St. Paul nog verder door bouwkunstige geschenken zou kunnen bijdragen. De paus heeft den onder-koning onlangs met rijk gewerkte mozaiek-rouleaux verrast, en hem schriftelijk alle roomsch-katholijken aanbevolen.

Mehemed-Ali heeft voor de geschenken, in een zoo even hier aangekomen Arabisch gedenkschrift bedankt, hetwelk de [illegible] kundige en godsdienstige verdraagzaamheid behelst. Ik zag het oorspronkelijk stuk bij eenen vriend, die het voor den paus in het Italiaansch vertaalt. *Mehemed-Ali* noemt den paus beurtelings: uwe heiligheid, uwe excellentie, messias, uw hoog wel geboren, enz., en verzekert hem, dat hij jegens alle kinderen van *Eva* steeds gelijkelijk regtvaardig geweest is, en het nu voortaan nog meer zijn zal, dewijl hij den paus hiermede een genoegen kan verschaffen.

(*D. A. Z.*)

— *In het Benediktijner klooster, Santa-Maria della Roveri, aan den voet van den Etna, 25 nov.* »Ik ben zoo even, onder een hoogst [illegible] Palermo hier aangekomen en heb, om [illegible] het tooneel der verwoesting te zien, [illegible] tegenwoordigdige uitbarsting van den Etna, noordoostwaarts gerigt, den weg, die naar Catania voert, verlaten en ben hier aangekomen, waar ik nu, teruggekeerd van eenen togt, onder onophoudelijke regenvlagen, aan het vuur der mij van ouds bekende monniken, aan u schrijf. Ik heb de lava aanmerkelijk veranderd gevonden; men kan den weg, door dezelve afgelegd, op meer dan 14 Italiaansche mijlen rekenen. Daarbij moest de lava diepe valleijen en kloven opvullen en over groote uitgestrektheden vlak land stroomen, waardoor de snelheid van zijnen loop zeer belemmerd werd. Nu heeft de lava den grooten weg tusschen Aderno en Bronte bereikt. De stroom is [illegible] dan 40 voet hoog. De vreesselijke massa beweegt zich met eene snelheid van ongeveer 30 voet in het uur, terwijl dezelve in de eerste 24 uren den afstand van 3 Italiaansche mijlen doorstroomde. De massa valt als een loodregte wal van vurige steenen voorwaarts, met een gedruisch, alsof rotsmassas over elkander storten. Wie nooit lava in beweging gezien heeft, kan zich onmogelijk een begrip van dit schouwspel maken. Thans bereikt hij den bebouwden grond, en wanneer de stroom nog meer voortrukt, is het gevaar te vreezen, en dan zal de daardoor veroorzaakte schade ontzettend zijn. Aanvankelijk was Bronte bedreigd, maar nu schijnt deze rijke plaats buiten gevaar. Hier helpen geene beletselen, door menschen-handen daargesteld. De vreesselijke vuurstroom wentelt onophoudelijk verder, de hellingen van den bodem volgende. De aarde beeft ver in het rond. Ieder oogenblik dreigen alle gebouwen in te storten. Buiten is het vreesselijk: de regen valt bij stroomen en de storm huilt.«

(*A. A. Z.*)

Rome, *5 dec.* Volgens een voor mij liggenden brief uit Bronte, van 28 november, duurt de uitbarsting van den Etna voort; de lava had reeds den voet van het gebergte bereikt en naderde de rivier Simeto. Vele vruchtbare landerijen zijn door den lavastroom verwoest, en 70 menschen, welke bezig waren een afleidingskanaal daar te stellen, vonden hunnen dood door de plotseling toestroomende lava. Wij zien nadere bijzonderheden te gemoet.

DUITSCHLAND.

Frankfort, *15 dec.* Zoo even vernemen wij, dat tusschen *Moritz von Haber* en *Saraehaga* gisteren voormiddag ten 11 ure, niet ver van Oggersheim in Rijn-Beijeren, een duel met pistolen heeft plaats gehad, in hetwelk *Sarachaga* is doodgeschoten. *Von Haber* was gisteren avond weder in Meintz terug; *Sarachaga* bleef op de plaats dood. Hij is het derde slagtoffer dezer droevige aangelegenheid!

PRUISSEN.

Berlijn, 15 *dec.* Het heeft Zijne Majesteit den koning behaagd aan den Nederlandschen majoor der artillerie, *van Rijneveld*, de orde van den rooden adelaar, derde klasse, te verleenen.

— De onderhandelingen met België, wegens een handelverdrag, zullen spoedig hun beslag verkrijgen.

Over de volgende onderwerpen en voorwerpen is wederkeerig onderhandeld, welke tot niet geringe verdienste van den Pruissischen gezant in België, graaf *von Arnim*, grootendeels tot beiderzijds bevredigende uitkomsten geleid hebben. De hooge regten van doorvoer van België op graan, linnen, steenkolen, laken en wollen stoffen zullen voor Pruissen aanmerkelijk verminderd worden. Het algemeene regt van doorvoer in België voor deze waren is op 15 centimes van 100 franken waarde, of 20 centimes per centenaar vastgesteld. Tot dus verre moest Pruissen een bijna 40-maal hooger regt betalen. De hooge regten, waaraan Pruissisch lint- en passementwerk onderworpen is, worden aanzienlijk verminderd. Hetgeen België in het belang des tolverbonds reeds heeft toegestaan, gelijkstelling der Duitsche wijnen en zijden stoffen met de Fransche, vergoeding van den Nederlandschen Schelde-tol aan Duitsche schepen, en onverhinderd verkeer met het Duitsche gedeelte van Luxemburg, — dit zal op nieuw bekrachtigd worden. De hooge regten op inkomend Pruissisch vee zullen lager gesteld worden. Dit waren de voornaamste voorwaarden van Pruissen. Hetgeen Pruissen overigens ten offer brengt, strekt voorzeker niet tot zijn onmiddellijk voordeel, maar het brengt deze offers ten dienste van het tolverbond. Het verlaagt het regt op alle Belgische waren, welke in de door Pruissische havens gaan, op $\frac{1}{10}$, namelijk van 10 tot op $\frac{2}{3}$ zilvergr. per centenaar. Hierdoor wordt aan België in sommige opzigten geheel Oostenrijk en Switserland geopend. De Belgische industrie wint hierdoor eene aanzienlijke markt. Vroeger wilde Pruissen nog de regten op Belgisch twist verhoogen; daarvan komt echter niets. Dit zijn eenige aanduidingen omtrent de Belgisch-Pruissische onderhandelingen, wegens een handel- en scheepvaartsverdrag, dat, naar men hoopt, spoedig gesloten zal worden. (*Br. Z.*)

ENGELAND.

Londen, 14 *dec.* In den kabinetsraad is besloten om het parlement te prorogeren tot 1 februari, ten einde bij den toestand van zaken bijeen te komen.

— De brieven uit Ierland melden, dat de garen- en linnenhandel eene buitengewone levendigheid hernomen heeft. Er is geen wever zonder arbeid, en ofschoon het arbeidsloon lager dan vroeger is, vinden de werklieden daarvoor weder eene schadeloosstelling in den ongemeen lagen prijs der levensbenoodigdheden.

— De laatste berigten uit Brazilië doen zeer ernstige vrees koesteren nopens den gezondheidstoestand der prinses *Januaria*, zuster des keizers en vermoedelijke erfgenaam der kroon. Hare ziekte is eene rotkoorts, welke zich onder zeer kwaadaardige teekenen vertoont.

— Het officiële dagblad der Amerikaansche regering te Washington geeft te verstaan, dat de president in zijne boodschap tot opening van het congres belangrijke mededeelingen nopens de manoeuvres der Engelschen in Texas doen zal. Genoemd dagblad geeft als zijn gevoelen te kennen, dat het congres zich onmiddellijk zal bezig houden met de kwestie om die republiek aan de Vereenigde Staten te annexeren, zoodra het de ontwerpen van Engeland in deszelver naaktheid zal hebben leeren kennen.

FRANKRIJK.

Parijs, 14 *dec.* Er zijn geene verdere telegrafische depeches uit Spanje, en het *Journal des Débats* merkt heden aan, dat er ook geene verwacht konden worden. De gewone berigten uit Madrid zijn van den 7den en brengen het verslag van de zitting der afgevaardigden, van dien dag. In dezelve is een concept van beschuldiging tegen den gewezen minister ingebragt, volgens de wet door zeven leden geteekend; hetzelve is van den volgenden inhoud:

»Wij ondergeteekenden, overtuigd, dat wij onzen pligt jegens onze koningin en ons vaderland niet vervullen zouden, wanneer wij niet, na de voorlezing die het congres van de plegtige verklaring harer majesteit tegen den afgezetten ex-minister der buitenlandsche zaken, don *Salustiano Olozaga*, gehoord heeft, gebruik maakten van het regt, ons door § 2 van art. 4 der grondwet toegestaan, klagen den heer *Olozaga* aan, als schuldig aan misbruik van vertrouwen, gebrek aan eerbied, en dwang tegens de doorluchtige persoon van H. M. koningin doña *Isabella II*, en verlangen van de kamer, dat zij overga tot de benoeming der afgevaardigden, die, overeenkomstig het reglement, de beschuldiging bij den senaat zullen moeten ondersteunen.

(Get.) *Moreno*, *Sabater*, *Negrete*, *Posada*, *Salern*, *Pastor Diaz*, *Sanchez Toscano*.

— Er zijn tegenstrijdige geruchten omtrent de voornemens der regering en die der progressisten in omloop. Er wordt gesproken over het besluit van een aantal leden, om allen te zamen de Kamer te verlaten. De rust blijft in de hoofdstad en in de provinciën voortduren.

Parijs, 15 *dec.* Het volgende antwoord is volgens een legitimistisch dagblad, *la France*, door den hertog *van Bordeaux* gegeven aan eene deputatie, welke hem uit Normandië was gezonden:

»Mijne heeren, de Normandiërs! Ik acht mij gelukkig mij in uw midden te bevinden.

»Ik ben gevoelig voor het blijk van verknochtheid en liefde, hetwelk gij mij geeft door uwe gezinnen en bezigheden te verlaten, om mij op vreemden bodem te komen bezoeken.

»Brengt aan mijne getrouwen in Normandye de betuiging van mijn aandenken en mijne toegenegenheid over, en zegt hun vooral, dat ik hun eendragt en gematigdheid aanbevele.

»Het is mij zeer aangenaam, mijnheer *de Montmorency*, dat deze heeren u tot hunnen tolk hebben gekozen."

Hoe te beklagen is de sedert zijne kindschheid uit zijn land verwijderde prins, die, misleid door snorkende demonstratiën, waarvan hij alleen het ijdele en nietige niet inzien kan, deze taal zoo geheel natuurlijk meent te kunnen voeren! Men zou wanen, dat hij slechts nog te wachten heeft om zich voorts aan *zijne getrouwen* te vertoonen ten einde de feodale nalatenschap van *Frans I* en *Lodewijk XIV* op te eischen!

— De heer *Casimir Delavigne*, die tot herstel zijner gezondheid naar het zuiden van Frankrijk was vertrokken, is te Lyon, alwaar hij zich door zwakheid heeft moeten ophouden, bezweken aan de gevolgen eener longtering, die reeds lang alle hoop op zijn herstel had doen verdwijnen.

— Jongstl. week is voor de barrière St. Jacques, ten 8 ure des morgens, de doodstraf voltrokken aan eenen moordenaar, die voor eenige maanden in het woud van Vincennes eenen jongen dagloonor om het leven had gebragt, met oogmerk om zich van zijne papieren meester te maken. — Deze teregtstellingen worden tegenwoordig voor het grootere publiek geheim gehouden, weshalve ook de dagbladen daarvan vooraf geene aankondiging doen. Dit is eene schrede voorwaarts. Alleen door bijzondere omstandigheden kan men van eene zoodanige strafoefening vooraf kennis bekomen, vermits den veroordeelde slechts den dag vóór zijne teregtstelling de verwerping van zijn verzoek om gratie wordt aangekondigd. Voorheen geschiedden te Parijs de doodstraf-voltrekkingen op de Place de Grève, midden in de stad, des namiddags ten 4 ure; tegenwoordig op de place St. Jacques, in den vroegen morgen. In den nacht laat de scherpregter (hier *Exécuteur des hautes oeuvres* genoemd) het schavot oprigten, zoodat in de wijk voor de poort van St. Jacques de bewoners alleen weten, dat des morgens vroeg eene teregtstelling zal plaats grijpen. De werklieden timmeren het schavot op bij toortslicht. Bij de bovenvermelde strafoefening waren slechts weinige personen rondom de guillotine verzameld, meestal uit de voorstad St. Jacques, ambachtslieden, vele vrouwspersonen uit de heffe des volks. De habitués der wijnkroegen, het ruwste gespuis der barrière maakten het meerendeel der toeschouwers uit. Van eenigen ernstigen indruk der strafoefening op het volk was geen spoor te ontdekken. Het volk praatte, lachte, en zag de teregtstelling aan, zoo als men een schouwspel bijwoont, dat niets kost. Een zoodanig gemis van allen zedelijken indruk op het volk laat zich ook opmerken bij de veelvuldige tentoonstellingen van misdadigers op het justitieplein. Het volk neemt ook niet den verst verwijderd ernstigen indruk mede naar huis; het cynisme der misdadigers schijnt daarentegen met de openbare tentoonstelling door schampere taal en onvoegzame gebaren den spot te drijven. Deze omstandigheden spreken derhalve luide tegen de gewoonte om de misdadigers op openbare pleinen aan de kaak te stellen. De voorstanders van de afschaffing der doodstraf willen ook uit het afschuwelijke schouwspel eener Parijsche teregtstelling geldende argumenten trekken. Andere stemmen beweren, dat het ter dood brengen des morgens in de ochtendschemering, als ware het in het verborgene, een misslag is; dat eene zoodanige handeling der openbare geregtigheid met een zeker staatie-vertoon moet omringd zijn, ten einde niet de werking op de menigte te verijdelen, en metterdaad den heilzamen afschrik van de misdaad en de vrees voor de straf te weeg te brengen. Allengs laat men hier ook af van de walgelijke gewoonte om in de dagbladen de verachtelijkste, snoodste boosdoeners door eene zorgvuldige schildering van ieder hunner woorden en gedragingen belangwekkend te maken. De hier gevestigde scherpregter is een welbemiddeld man, met een gezin, met huis, bibliotheek en beschaving. Zijn ambt is in zijne familie van oudsher erfelijk geweest. Zijne jaarwedde is 10,000 fr.

Binnenlandsche berigten.

's Gravenhage, 15 *dec.* Met betrekking tot het overlijden van Z. M. koning *Willem Frederik*, graaf *van Nassau*, verneemt men nog het volgende:

» De graaf genoot eene volmaakte gezondheid en niets deed eene zoo spoedige ontbinding voorzien. Z. M. zat den 12den dezer, volgens zijne gewoonte, des morgens vroeg in zijn kabinet te arbeiden. De gravin *van Nassau* bevond zich in het vertrek van haren koninklijken gemaal en had hetzelve voor een oogenblik verlaten, toen, op een harden trek aan de schel van den graaf, Hoogstd. adjudant binnenschoot en den koninklijken grijsaard, door eene plotselinge beroerte getroffen, en met een papier in de hand, bewegingloos in zijnen armstoel zittende vond. Er werden terstond alle pogingen aangewend om Z. M. in het leven terug te roepen, doch te vergeefs; de dood was plotseling geweest.

» De generaal baron *van Omphal*, adjudant des graven *van Nassau*, welke te 's Hage was achtergebleven, vertrekt heden nacht (den 15den) naar Berlijn, om het stoffelijk overschot van den graaf af te halen en naar Holland over te brengen. Hetzelve zal over land naar Hamburg worden vervoerd en aldaar ingescheept worden aan boord van het stoomjagt *de Leeuw*, hetwelk inmiddels tot dat einde naar Hamburg zal worden gezonden, ten einde het koninklijke lijk over zee naar Nederland over te brengen."

— Uithoofde van het overlijden van Z. M. koning *Willem Frederik*, zullen, van af heden tot aan de teraardebestelling, driemalen daags de klokken, gedurende een uur lang, worden geluid, en alle schouwburgen en openbare vermakelijkheden van stonden af aan worden gesloten.

— Het Belgische regeringsblad bevat den tekst eener den 28sten october ll. tusschen de Nederlanden en België geslotene en den 12den dezer alhier geratificeerde overeenkomst tot wederzijdsche uitlevering van personen, beschuldigd van of veroordeeld wegens moord, brandstichting, valscheid, diefstal met zwarere omstandigheden, bedriegelijke bankbreuk, enz. tot het aanemen en uitvoeren van rogatoire commissiën, en tot confrontatie van in beide landen gedetineerde misdadigers; alle daartoe strekkende aanvragen moeten langs diplomatischen weg geschieden.

's Gravenhage, 15 *dec.* Het provinciaal geregtshof van Zuid-Holland heeft heden uitspraak gedaan in de zaak van *Jakob de Laby*, beklaagd van zich te hebben schuldig gemaakt aan de misdaad van moedwillige brandstichting van twee, hem in eigendom toebehoorende gebouwen (winkel en pakhuis), gepleegd in den nacht van 22 op 23 nov. 1842, te Hellevoetsluis. Het hof heeft den beklaagde schuldig verklaard en hem veroordeeld tot de straffe des doods, door het ophangen aan de galg, uit te voeren binnen de stad Brielle.

Daarna heeft het hof zich bezig gehouden met de behandeling der zaak van *Frans Swinkler*, beschuldigd van moedwillige brandstichting en van diefstal bij nacht, in een bewoond huis door middel van inwendige braak gepleegd, welke misdaden in den nacht van 4 op 5 october 1842, op het buitengoed *Schoonzigt* onder de gemeente Arkel, zouden zijn begaan. De beschuldigde heeft erkend, zich aan diefstal te hebben schuldig gemaakt, doch ontkend daarbij eenige braak te hebben gepleegd, alsmede ontkend, dat hij den brand zou hebben aangestoken.

De advocaat-generaal *La Grappe Dominicus* heeft de schuld van den beklaagde aan de beide misdaden volgehouden en gerequireerd dat hij daaraan zou worden schuldig verklaard en veroordeeld tot de straf

...heeds, uit te voeren binnen de stad 's Gravenhage.

De heer mr. *de Brauw* trad als verdediger van den beschuldigde op en trachtte aan te toonen, dat zijne [illegible] aan de brandstichting en aan de braak niet wettig bewezen was, en dat de beklaagde alzoo alleen [illegible] worden schuldig verklaard aan diefstal bij nacht, in een bewoond huis gepleegd, welke misdaad door [illegible] was erkend.

Het Hof zal heden over 8 dagen in deze zaak uitspraak doen.

Nijmegen, 7 dec. »Heden gaf de waardige en [illegible] luitenant-kolonel *W. C. W. Senn van Basel*, [illegible] jare 1799 in Noord-Holland op het slagveld [illegible] den Franschen generaal en chef *Bruno* tot officier [illegible] werd, het kommando dezer vesting, volgens de van ouds bekende militaire gebruiken, aan den heer kolonel *Herr* over, om, volgens besluit van Z. M., de vruchten te plukken van zijne militaire loopbaan, die, in vergelijking met velen zijner krijgsmakkers, door plaats gehad hebbende omstandigheden minder gunstig — maar vooral niet minder eervol — geweest is.

Zulks getuigt de weldenkende soldaat van zijnen [illegible] van zijne prille jeugd af kenschetsen zich zijne militaire, zoo theoretische als practische, bekwaamheden; en vooral daar, waar de brave krijgsman zich op het [illegible] van eer vertoonde, gaf hij steeds de voldoenste bewijzen van waren moed, trouw en beleid.

Mogt nu de overgave van zoo een belangrijk kommandement, op eene eenvoudige, maar doelmatige [illegible] hebben plaats gehad; — mogten zenuw-aandoeningen, en wat dies meer is, bij deze militaire verrigting zich niet vertoond hebben: — niet minder zal de nagedachtenis aan dien braven hoofd-officier *W. C. W. Senn van Basel* zijn, vooral bij hen, die zijne tijdgenooten waren."

Ingezonden stukken.

Bezuiniging.

Bezuiniging is thans het woord, dat op ieders lippen [illegible]; men hoort bijna van niets anders: en geen wonder, want het is een noodzakelijk kwaad geworden. Maar, wordt er wel goed bezuinigd?

Wij vermeenen deze vraag in gemoede ontkennend te moeten beantwoorden. Wel is waar dat het spreekwoord zegt: *vele kleintjes maken eenen groote*, doch aan den anderen kant is het niet minder waar, dat [illegible] *grooten* ook eenen (en wel niet onbelangrijken) groote maken; hierin nu zit de kneep, want het is juist de toepassing van dezen laatsten stelregel, die [illegible] niet in aanmerking komt.

Het is een verkeerd systema, om alleenlijk op *lagere* rangen, en ambten te bezuinigen. Door het pensioneren enz. van eenige officieren, kommiezen, adjunct-kommiezen, geëmploijeerden en boden; door het supprimeren van eenige onnut bevonden postjes of betrekkingen; door het dien ten gevolge aan den dijk zetten van derzelver titularissen, — door dit een en ander maakt men een aantal huisgezinnen diep ongelukkig, zonder nogtans het voorgestelde doel van bezuiniging volkomen te bereiken. Neen, het zit niet in die *lagere* maar wel in de *hoogere* ambten en betrekkingen, en wel voornamelijk in die van *minister*.

Doch *hoe* deze te besnoeijen, of daarop te bezuinigen? Alle voorstellen, toch, tot besparing gaan van de ministers uit, want ook zij zijn ten volle overtuigd dat bezuiniging een noodzakelijk kwaad geworden is. Zij evenwel weten het behendig daarhenen te wenden, dat zij voor hunnen persoon (benevens eenige neefjes en [illegible]) geene vermindering van tractement ondergaan; zorgvuldig wordt door hen het 2de luitenants[illegible], de werkman aan 's rijks werf, het adjunct-kommiesje, enz. tot pensioen of minder tractement voorgedragen, — maar nog zorgvuldiger vermijden zij, om eene edelmoedige voordragt te doen tot vermindering van hunne *eigen* jaarwedde; neen, zóóver gaat hunne vaderlandsliefde niet! geen penningske wordt vrijwillig door hen op het altaar des vaderlands gebragt! zij willen niet begrijpen dat: *goed voorgaan doet goed volgen*. Van dezen stelregel nu is alleen hij uitgezonderd, die, ook in dit opzigt, ver verheven is boven de ministers: immers aan de vertegenwoordigers des volks heeft onze geëerbiedigde koning in de maand september ll. openlijk doen weten, dat hij zich, [illegible]gegeven omstandigheden aan het hoofd der natie stellen en het voorbeeld van opofferingen geven zou, en zijn oudste zoon hem al dadelijk hierin volgen zal.

Zijn nu onze ministers te hebzuchtig of te weinig vaderlandslievend, om 's konings grootsch en edelmoedig voorbeeld te volgen, — welaan, dat dan een ander hun hunnen pligt onder het oog brenge; en wie vermag dit beter dan de koning zelf? Wij willen het geëerbiedigde hoofd van den staat hieromtrent geene gedragslijn voorschrijven; alleenlijk willen wij doen opmerken, dat daartoe eene geschikte gelegenheid waopmerken, wanneer Zijne Majesteit in eenen voltalligen kabinetsraad onzen ministers met ernst en nadruk voorhield: *dat de benarde toestand van 's rijks financiën van alle kanten bezuiniging en opoffering gebiedend vordert; dat hij zelf in dit opzigt het voorbeeld geven zal, maar dat het zijne begeerte is, dat, even als de prins* VAN ORANJE, *ook anderen zich opofferingen getroosten; en dat hij dien ten gevolge besloten heeft, om het tractement der ministers met f 4000 te verminderen en alzoo te bepalen en te brengen op f 8000 's jaars, waardoor hetzelve tevens zal gelijk staan aan dat der twee hoofden van de departementen van de hervormde en van de roomsch-katholijke eeredien-sten.* Dit nu toegepast op de zeven overige ministers, benevens op den daarmede rangschikkenden vice-president van den raad van state (op wiens jaarwedde juist dezer dagen eene vermindering van slechts f 3000 bij de Staten-Generaal is voorgedragen), zou al aanstonds eene niet onbelangrijke bezuiniging van f 32,000 opleveren. En men zegge niet, dat de betrekking van minister des konings een post van zóódanig groot vertrouwen en zoo aanzienlijk is, dat hij juist daarom ook aanzienlijk en niet karig bezoldigd moet worden, want dat anders weinigen welligt die werkzame betrekking zouden willen waarnemen. Ja, een post van vertrouwen is dezelve ontegensprekelijk; en dat *voorheen* deszelfs titularis dan ook rijkelijk bezoldigd werd, was niet onbillijk; doch *thans*, nu elke regtvaardig bespaarde gulden eene aanwinst voor 's lands ledige schatkist is, mag er geene kwestie meer zijn van overtollig hooge jaarwedden van ministers en andere hooge staats-ambtenaren. En dat, bij minder tractement, weinigen de hier bedoelde betrekking zouden willen bekleeden, is eene loutere drogreden, waarachter uitsluitend de belanghebbenden hunne bijoogmerken trachten te verbergen; trouwens in alle landen, ja zelfs in het kleine Nederland, worden altijd liefhebbers genoeg gevonden, die veel, ja, zeer veel, om niet te zeggen *alles* overhebben voor eer en aanzien, zoo als, bij voorbeeld, eene portefeuille, een lintje, eene baronie, enz., al is het dan ook, dat geen onmiddellijk hoog traktement daaraan verbonden is; het *point d'argent point de Suisses* komt niet altijd in tel.

Maar er kan, en zelfs er moet, bezuinigd worden op de te hooge traktementen der ministers niet alleen, maar ook op die van andere hooge staatsambtenaren; en wel:

1°. Op die van de *gouverneurs der provinciën*. Hunne jaarwedde is ons niet ten eenemale bekend; ook verschilt dezelve in de onderscheiden gewesten, want sommigen hebben vrije inwoning in het gouvernements-hotel, en dit gaat alsdan op afrekening; men kan, echter, vermeenen wij, door elkander genomen, hun traktement op f 8000 's jaars bepalen. Wanneer men nu hetzelve tot op f 5000 verminderde, dan zou zulks over de elf gouverneurs te zamen eene besparing van f 33,000 daarstellen.

2°. Op die der *leden van den raad van state*. Door hunne bezoldiging te brengen op f 4000 's jaars, zou men al wederom eene gevoelige bezuiniging van meer dan f 10,000 bewerkstelligen.

3°. Op die van den *president van den Hoogen Raad van Adel*. Aan deze, weinig belangrijke en niet zeer omslagtige betrekking is echter de aanzienlijke jaarwedde van f 5000 verbonden; deze som nu verminderd tot op f 3000, dan ware die post nog rijkelijk genoeg beloond, en die belooning zelve zou ook beter in verband staan tot de traktementen der leden van het collegie, als bedragende thans f 2500 en minder. En wanneer de beide anders *heraauten van wapenen* het edelmoedig voorbeeld van den heer VAN DAM VAN ISSELT volgden, en afstand deden van hunne jaarwedde en toelage, dan was er al wederom f 2200 bespaard; of indien zij hiertoe niet willen overgaan, dan moest de regering die twee jaarwedden intrekken; want toch, wat anders hebben zij voor die bezoldiging te doen dan welligt *éens in hun gansche leven te fungeren bij eene inhuldiging des konings*, — eene plegtigheid, naar dewelke men voor alsnog niet behoeft te verlangen.

4°. Op die van *president en leden van de Algemeene Rekenkamer*. Hoe is het mogelijk, dat in het najaar van 1841, als wanneer men er reeds krachtig op uit had moeten zijn om alle overtollige uitgaven te vermijden, de Staten-Generaal *zelve* voorgedragen en bewerkstelligd hebben, dat de onderhavige jaarwedden hooger opgevoerd zijn dan door de regering zelve voorgesteld was! De belooning nu voor deze, wel is waar gewigtige, doch overigens weinig werkzame betrekking zou, voor elk der belanghebbenden, zeer goed met f 1000 kunnen worden verminderd; en hierdoor zou men eene som van f 7000 uitsparen, zonder dat ook hier de dienst er het minste door zou lijden. Deze traktementen evenwel bij eene wet bepaald zijnde, zou de voorgestelde vermindering van dezelven dan ook door een éénig artikel eener nieuwe wet daargesteld moeten worden. Op dezelfde wijze nu zou kunnen en moeten worden bezuinigd:

5°. Op een gedeelte van de *regterlijke magt*, en wel eerstelijk op den Hoogen Raad. Zouden, bij voorbeeld, de president en de procureur-generaal niet iets kunnen missen van hunne f 8000 traktement? En al bespaarde men op de *geheele* regterlijke magt slechts eene f 14,000, dan zou die som, gevoegd bij de bovengemelde bezuinigingen (te zamen f 86,200 bedragende), het aanzienlijk bedrag van *ééne tonne gouds* aan den lande besparen! Het is, echter, te vreezen, dat de laatstgenoemde vermindering van traktementen tegenstand ontmoeten zal bij de Tweede Kamer, omdat daarin te veel *meesters* (ongeveer twee derde) zitting hebben; en het *egomet sum proximus mihi* ook daar te veel op den voorgrond staat; want toen de regering voor eenigen tijd, gehoor gevende aan den algemeen geuiten wensch, bezuinigingshalve voorgedragen had om het getal provinciale geregtshoven tot op vijf te verminderen, heeft de Kamer [illegible] verworpen.

Hoe het ook zij, de voorgestelde aanzienlijke bezuiniging van ééne tonne gouds kan verkregen worden *zonder* eene herziening der grondwet, en dus met januari 1844 aanvang nemen; maar wordt deze eenmaal herzien, dan is het te hopen en te verwachten, dat men er op bedacht zal zijn, om in de allereerste plaats de hoogst onnoodige f 3000 der leden van de *Eerste Kamer* af te schaffen, waardoor eene nieuwe en niet minder belangrijke besparing van zestig à negentig duizend gulden zal verkregen worden.

En men antwoorde op dit alles niet, dat het hard zou zijn om een eenmaal verkregen tractement of inkomen te moeten zien verminderd, [illegible] tijden van voorspoed zou die vermindering [illegible] onregtvaardigheid zijn; maar wanneer de schatkist uitgeput is niet alleen, maar er zelfs aanzienlijke tekorten bestaan; wanneer schuld op schuld gestapeld wordt; wanneer de lasten niet hooger kunnen opgevoerd worden; wanneer het veegé vaderland luide om hulp en bijstand roept, — in zulke buitengewone tijden moeten de zeilen *van alle kanten* bijgezet worden; alsdan moet die stem zich niet vruchteloos en vooral *niet te laat* doen hooren; maar dan moet de koning zoowel als de onderdaan, van allen rang en stand, met den edelen [illegible] (in het treurspel van dien naam, door [illegible]) uitroepen:

De stem van 't vaderland is mij de stem van God!

Utrecht, 14 dec. 1843.

Er is voor Utrechts ingezetenen eene groote gebeurtenis op handen, — er moet een wethouder voor die stad benoemd worden.

In andere steden van ons vaderland moge zulk eene gebeurtenis niet tot het buitengewone behooren, [illegible] voor Utrecht is dit het geval, in betrekking tot de zamenstelling van het collegie van dagelijksch bestuur beschouwd.

Een ieder is alhier overtuigd van de uiterste noodzakelijkheid, dat tot deze betrekking een lid van den raad gekozen worde, die onder al de hoedanigheden, welke daartoe worden vereischt, zelfstandigheid, en vastheid van karakter in eene hooge mate bezit, om met klem en kracht willekeur voortdurend te bestrijden. Wij durven overigens aan het oordeel van de ingezetenen overlaten te beslissen, of de *achtbare* burgemeester en zijne *wethouders* — want zoo worden zij in de gewone zegswijze genoemd, terwijl men zelfs zoo stout is, eenen van dezen met den naam van zijnen adjudant te bestempelen — tot de vreedste en gegoedste ingezetenen behooren. De raad der stad bezit zonder twijfel mannen (wij willen hun getal liefst niet schatten) die de bedoelde burgerlijke onderscheiding waardig zijn.

Dat de autoriteit, die eene keuze doen moet, slechts naauwkeurig onderzoeke en zich niet door het noodlottig sijsteem van *ancienneteit* en *believen* doe geleiden; want ofschoon het oudste raadslid, indien hij wil, in den regel wordt gekozen, zoo is dit echter, zoo ver wij weten, nergens voorgeschreven.

Men verneemt, dat het wethouderschap aan eenen van hen, die het waardig zijn, zoude zijn aangeboden; maar dat deze zoude hebben bedankt, gelijk men vrij stellig vermoedt, op grond van de tegenwoordige zamenstelling van het gezegde collegie van dagelijksch bestuur.

M.

Aan de Redactie.

De regtszaak der societeit, welke den 23 juli 1842 is ontstaan, toen's avonds te tien ure twee politie-dienaars de zaal binnentraden, en zeventien leden opschreven, is den 5 dec. 1843 door de vrijspraak van den Hoogen Raad geëindigd.

Twee malen is deze zaak voor de regtbank van het kanton-geregt te Bolsward, drie malen voor de arrondissements-regtbank te Sneek, eenmaal voor het provinciaal geregtshof te Leeuwarden, en vier malen voor den Hoogen Raad gebragt. Dit alles is door den grietman C. BIEKES bewerkt, zoo het heet, om een reglement ter bevordering der zeden te handhaven!

Misschien zou men hieruit denken, dat deze man zeer naauwkeurig is in het nakomen en doen nakomen van reglementen. Zulks is evenwel het geval niet, dewijl hij zich om veel, hetwelk het bestuur ten plattenlande is voorgeschreven, weinig bekommert, onder anderen om de hem belaste opnemingen. In vier jaren heeft hij niet éénmaal zoodanige opneming gedaan, zoodat dan ook geene rapporten zijn gedaan of den gouverneur valsche toegezonden.

Niet beter zorgt hij voor het doen nakomen van reglementen. In het midden van zijnen vurigen en hardnekkigen strijd tegen de societeit, verkocht de zuster van eenen assessor, na het sluiten der herbergen en tapperijen, aan een ieder jenever, zoodat hierdoor vooral des zondags groote ongeregeldheid ontstond. Zoodanig geval heeft de schrijver zelf den 25sten september 1842 gezien, toen ten elf ure de winkel en straat van gemelde vrouw bezet was met meer dan dertig lieden, die jenever dronken of om jenever riepen. Een politie-dienaar gevraagd of zulks ordelijk ware, antwoordde, dat hij geen last had zulks te verhinderen.

Het is niet waarschijnlijk, dat iemand een zoo gebrekkig en willekeurig bestuur van een voormalig lid der Tweede Kamer zoude kunnen verwachten.

Makkum, 11 dec.

Aan de Redactie.

Nimmer heb ik het gewaagd, noch direct noch indirect, het publiek met mijnen persoon of mijn schrijven bezig te houden, anders dan in eenige advertentie, door mij als uitgever van het *Wapenboek* en het *Handboek van den Nederlandschen Adel* in verschillende dagbladen geplaatst.

De *»eenvoudige vraag,"* in uw blad van woensdag 6 dezer opgenomen, verpligt mij echter thans op te treden. Ik vermeen het aan den Hoogen Raad van Adel en aan mij zelven schuldig te zijn, die *»eenvoudige vraag"* te beantwoorden: — aan den Hoogen Raad van Adel, voor wien ik de meeste achting en eerbied koester, omdat dezelve daarin miskend wordt; en aan mij zelven, omdat ik in het bedoelde opstel eene afrekking bespeur, die mij alles behalve gunstig is. Doch ter zake.

De steller der *»eenvoudige vraag"* acht het onverantwoordelijk, dat voor den Hoogen Raad van Adel eene som van *ƒ* 24,000 op de begrooting wordt uitgetrokken; doch hij schijnt over het hoofd te hebben gezien, dat in de memorie van toelichting door den minister wordt verklaard, dat de uitgaven voor denzelven nagenoeg uit zijne jaarlijksche inkomsten gedekt worden.

Of de heeren president en leden van den Hoogen Raad van Adel vermogend zijn, voegt noch den eenvoudigen vrager noch mij te beoordeelen; dit is geheel buiten hunnen werkkring.

De beschuldiging van *sinecure* van de zijde der heeren president en leden van den raad, en de bewering, dat werkzaamheden van den raad door *mij* verrigt worden, staan in zulk onderling verband, dat ik dezelve in één enkel antwoord kan behandelen.

Indien de steller der *»eenvoudige vraag"* eenigzins met de inrigting van den Hoogen Raad van Adel en deszelfs bureaux bekend was, dan had hij geweten, dat het onderzoeken van aan denzelven gerenvoijeerde zaken *alléén* door den heer president en leden geschiedt, zonder dat noch ik, noch iemand anders zich daarmede kan noch mag inlaten; dat ik bij de vergaderingen niet tegenwoordig ben; dat het uitbrengen van het advies en rapporten, die het gevolg moeten zijn van het onderzoek en het toetsen van veelal *ingewikkelde en kunstmatig voorgedragen bewijsgronden*, waartoe niet alleen veel werk, maar bijzonder uitgebreide studie en kennis vereischt wordt, alleenlijk aan *dien raad* zelven is opgedragen; dat de *thesaurie* door één der leden wordt waargenomen, en dat daarenboven bij den raad een secretaris aanwezig is: zoodat mijne werkzaamheden bij den raad zich alleen bepalen tot die, welke aan mijnen rang en titel verbonden zijn.

Hebben zich meermalen personen, uithoofde mijner langdurigheid bij den raad, tot mij vervoegd, om eenige teregtwijzingen te erlangen; en heb ik die steeds, zonder aanzien van persoon, met de meeste bescheidenheid ter dienste gestaan, en behulpzaam voor zoo verre ik konde en met mijne betrekking strookte, — deed ik dit steeds zonder het minste eigenbelang en zonder eenig denkbeeld van aanmatiging; maar alleenlijk uit besef van pligt, en daarin voorgegaan door den raad zelven.

Uit deze beantwoording der bedoelde *»eenvoudige vraag"* zal de steller overtuigd moeten zijn, dat het door hem beweerde eene absurditeit is, en waardoor, naar mijn inzien, alle verkeerde gevolgtrekkingen zullen weggenomen worden, waartoe dezelve aanleiding kunnen geven.

's Gravenhage, den 8sten december 1843.

Ls. VAN WELEVELD,
Adjunct-commies bij den Hoogen Raad van Adel.

Advertentiën.

VERKOOPING
VAN
VASTE GOEDEREN.

De Notaris *KOLFSCHOTEN*, residerende te *Gendringen*, is voornemens om, op Maandag den 8sten Januarij 1844, des morgens ten elf ure, in het *Heeren-Logement*, te *Doetinchem*, op premie te doen inzetten, om veertien dagen later, dus op Maandag den 22sten derzelfde maand, terzelfder plaats en uur, finaal aan de meestbiedende te worden verkocht:

N°. 1. De kapitale BOUWHOF, de *ECK* genaamd, gelegen in de Gemeente *Steenderen*, in het kanton *Doesborgh*, arrondissement *Zutphen*, bestaande in HUIS en verder GETIMMERTE, ERF, BOOMGAARD, TUIN en onderhoorige BOUW- en WEIDELANDEN, in het geheel groot 47 Bunders, 70 Roeden en 20 Ellen; in pacht bij *H. J. WIGMAN* voor *ƒ*1000 in het Jaar, en Kadastraal aangeslagen op eene Huurwaarde van *ƒ* 1006.91.

Deze Bouwhof zal ook afzonderlijk in vier perceelen geveild worden.

N°. 2. Eene WEIDE, *de Zilveren Gespel* genaamd, mede in de Gemeente *Steenderen* gelegen, in Sectie L N°. 47, groot 6 Bunders, 55 Roeden en 70 Ellen; Kadastraal aangeslagen op een belastbaar inkomen van *ƒ*236.06; laatst in pacht geweest bij *TEUNIS METZE*, voor *ƒ*260 's Jaars.

N°. 3. Een stuk BOUWLAND, gelegen onder *Drempt*, bij *Doesborgh*, in de Kadastrale Gemeente *Keppel*, Sectie G. N°. 43, groot 2 Bunders, 30 Roeden en 60 Ellen, laatst in pacht geweest bij *VOSSERS*; Kadastraal aangeslagen op *ƒ*60.67.

Nadere Informatiën zijn te bekomen ten Kantore van voornoemden Notaris te *Gendringen*. — *Brieven franco.*

---

† † † Op Woensdag den 20sten December 1843, des morgens ten 10 ure, aan het VENDUHUIS, te *Arnhem*, Vendu van allerhande GLADHOUTEN en andere MEUBELEN, differente BEDDEN en MATRASSEN, drie ijzeren en eenige andere LEDIKANTEN, MANGEL, twee complete TAFEL-SERVISESEN, *Blaauw* en *Japansch* PORCELEIN, moderne PENDULLES, brillante PENANT- en andere SPIEGELS, KARPETTEN, eene menigte KAGCHELS en HAARDEN, en twee zoo goed als nieuwe KOOK-KAGCHELS; voorts eenig LAKEN, PELLEN en andere MANUFACTUREN, oude CIGAREN, enz. enz.

Alles daags te voren van des morgens 10 tot des namiddags ten 3 ure te zien.

J. C. FISCHER, Notaris te *Ede*, als last hebbende van zijne Principalen, is voornemens, op Donderdag den 28sten December 1843, voormiddags ten tien ure, ten Huize van den Kastelein *A. C. MULDER*, te publiek te verkoopen:

Ruim 80 perceelen EIKEN- en BEUKENBOOM waaronder Extra zware EIKEN, voor BERGROE en zwaar TIMMERWERK geschikt, en buitenge dikke, langstammige BEUKEN voor VELLIN PLATEN en ASSEN, allen staande bij en om Dorp *Ede*.

Aanwijzer *CHRISTIAAN STAF*, Bos wachter aldaar.

---

† † † *G. VAN ELDIK THIEME*, te *hem*, zal op Woensdag en Donderdag, 20sten en 21sten December 1843, telkens voormiddags ten tien en des namiddags ten vijf ur publiek verkoopen:

Drie aanzienlijke verzamelingen van BOEK ATLASSEN, PLATEN en HEEL- en VERLOSKU DIGE INSTRUMENTEN, respectivelijk nagelaten d den Wel Edel Zeergeleerden Heer *A. MOLL*, *M doct. President der Geneeskundige Commissie* v *Gelderland*, den Wel Edel Geboren Heer *H. CR MER*, *Directeur der Brand-Waarborg-Ma schappij* te *Arnhem*, en den Wel Edelen Heer *J. BORGERS*, *Heel-, Genees- en Verloskundige* te *denbroek*. — Op *franco-aanvrage* wordt de Catalo franco verzonden. Die aan Heeren Boekhandelar is per couvert der correspondenten verzonden.

Alom verzonden door denzelfden uitgever:
RHAPSODIEN VAN *PIETER PLAT*, Di *en Wijsgeer* te *Kraaijenest*.

Dragées et Pastilles,

de Lactate de Fer,

van GÉLIS en CONTÉ,

Goedgekeurd door de Koninklijke Geneeskundi Akademie te Parijs, ter genezing van *Bleeks Maagpijnen* en *Algemeene verzwakking*.

Men adressere zich, franco, bij de volgende Depôt-houders;

H. KERKHOFF, aan het *Verkoophuis*, op Vijgendam te *Amsterdam*; *F. ROMEIN*, *Arnhem*; Weduwe *W. D. BOSCH*, Dz. te 's Bos *A. P. MAASSEN*, te *Breda*; *BLAECKI LIGNY* te *Middelburg*; *J. H. COENEN*, te *N gen*; *G. GROSSIER*, te *Maastricht*; *F. E. SANTEN KOLFF*, te *Rotterdam*; *STOLK 's Hage*; en *A. P. MILIUS*, te *Utrecht*.

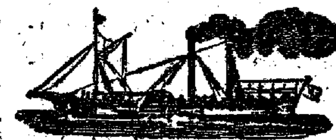
Théâtre d'Arnhem.

AVIS.

En raison du deuil National et par ordre les Théâtres sont fermés pour dix jours.

Les représentations sont donc ajournées jusqu'au Mercredi 27 courant.

Arnhem, le 17 Décembre 1843.

STOOMVAART
VOOR DE
NEDER- EN MIDDEN-RIJN
DUSSELDORPSCHE
MAATSCHAPPIJ

Directe dienst bij gunstigen waterstand en weêrsgesteldheid.

Van *Arnhem* naar *Rotterdam*; Zondags, Di dags en Vrijdags, des morgens ten 8 ure.

Van *Rotterdam* naar *Arnhem*: Maandags, W dags en Zaturdags, des morgens ten 6½ ure.

Van *Arnhem* naar *Dusseldorp*, *Mainz* en *Ma heim*: Maandags, Woensdags en Zaturdags, des middags omstreeks 3½ ure.

Nadere informatiën bij de Agenten.

Arnhem, 15 December 1843.

C. W. BA

Waterhoogte te Arnhem.

Den 18 Dec. 1 El 9 Palm 1 Duim; gew. 0 duim; gew.

Beurs berigt.

Effecten-societeit, *ten half 5 ure*.

Zondag, 17 December.

Integralen $54\frac{7}{16}$, $\frac{1}{2}$. Holl. 5 pCt. $99\frac{1}{8}$. A 20, $\frac{1}{16}$, $\frac{1}{8}$. Onbep. $17\frac{13}{16}$, $18\frac{1}{8}$. Onbep. Bl. G $9\frac{7}{8}$, 10. Dito roode $9\frac{1}{2}$.

De gunstige stemming die gisteren reeds in I len heerschte, heeft heden nieuw voedsel gev de willige houding derzelve te Londen, en de blijft wederom iets hooger dan gisteren. De om zeer levendig.

Spaansche, die aanvankelijk zeer flaauw w zijn later, door veelvuldige inkoopen in Ardoins, weinig lager dan gisteren gebleven.

Grieksche tot verhoogde prijzen gezocht.

Te Arnhem, bij C. A. THIEME, Boek